

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Våger op, I kristen alle

[350r]

Om Dommedag oc Opstandelse.

I. Vaager op i Christen alle/
vaager op *etc.*

Vaa - ger op i Chri - sten al - le/
vaa - ger op met gant - ske flid/
i dis - se jam - mer - da - le/
vaa - ger op/ det er nu tid.
Her-ren vil snar - lig kom - me/
oc giø - re dis - se da - ge faa/
Alle Syn - der vil hand for - døm - me.
Huem kand for han - nem be - staa?

Vaager op i Christen alle/
vaager | op met gantske flid/
i disse jammerdale/

vaager op/ det er nu tid.
Herren vil snarlig komme/
oc giøre disse dage faa/

Alle Synder vil hand fordømme.
Huem kand for hannem bestaa?

Stor Rigdom kand dig ey bade/
Dig hielper ey stort Hoffmod:
Du skalt det effter dig lade/
Naar Døden sender dig bud.
Alt est du skøn oc vnger/
Der til hoffmodig oc rig:
Gud kand dig snarlig fordømme/
|Naar du leffuer syndelig.

351r

Derfor i Christen alle
Som leffue i denne tid/
Lader eders Hoffmod falde/
Oc vocter eders tid met flid.
Ville i met Herren leffue/
Da søger det euige gods:
Hand vil det rundelig giffue/
Oc være der stedse hoss.

Sit Ord haffuer Gud oss giffuit/
Aff sin naade oc store miskund:
At wi der effter skulle leffue/
Foracte det ingenlund.
Nu lader oss det beuare/
Aff alt vort hierte oc sind:
Men ville wi det lade fare/
Da ere wi siunlig blind.

O vaar hand icke føder/
Som saa Guds Ord forsmaar:
Hans hierte haffuer onde Røder/
D C 1 1 . 1 .

Dertor hand i mørckit gaar.

Hand laster oc bespotter

Guds naffn oc hellige Ord/

Gud derfor sin vrede vdsender/

Hans Siel til euige mord.

De fattige hoss eder ere

|Dem værer miskundelig/

Som Christus selff monne lære:

J finde det visselig/

Naar Kongen sin røst lader høre:

Kommer hid Alle til mig/

Til miskund lode i eder røre/

Det anammer ieg teckelig.

Til de andre vil hand sige

Som staa paa den venstre haand/

J Helffuede skulle i bliffue:

Thi i giorde ingen miskund/

Der ieg vaar tørstig oc nøgen/

Jlde siug oc hungerig met:

Jcke heller vilde i mig huse/

Men lode mig fare slet.

Der til monne de da suare/

O Herre naar saa wi dig/

J saadan nød oc fare

Nogen Fattig at være lig?

Der til vil hand saa sige/

Alt det i icke vist

Giort haffue en aff disse Minste/

Det samme haffuer ieg oc mist.

Endelig vil hand da skillie

De Geder fra sine Faar/

Effter sin Guddommelig villie

352r |Siger hand til Gederne/ gaar
Til Dieffuelens Jld hin grumme/
Mine Faar tager ieg til mig/

J Himmerig skulle de komme/
Oc leffue euindelig.